

„Budeš-li zachovávat přikázání má a vytrváš-li do konce, budeš mít věčný život.“¹⁹

Dále nám radí: „Já, Pán, jsem milosrdný a milostivý k těm, kdož se mne bojí, a těší mne pocítí ty, kdož mi slouží ve spravedlivosti a v pravdě do konce.“²⁰

Poslušnost Pánových přikázání nás ujišťuje o správnosti zvolené cesty, opravňuje nás mít při práci Jeho vedení a pokyny, a nabízí nám možnost být jako náš Spasitel, Ježíš Kristus, a vrátit se do Otcovy přítomnosti.

Modlím se o to, abychom se každý den snažili být poslušnější zákonů, obřadů a přikázání evangelia Ježíše Krista, aby nám v našem životě mohl žehnat plněji.

Svědčím o tom, že poslušnost Božích přikázání přináší pozeňání nebe, že náš Nebeský Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus, žijí, že Kniha Mormonova je slovo Boží a že president Thomas S. Monson je Pánův prorok dnes – ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Harold B. Lee, citován v Stephen W. Gibson, „Presidency Meets the Press“, *Church News*, July 15, 1972, 3.
2. 1. Královská 11:11.
3. 1. Královská 11:28.
4. 1. Královská 11:31.
5. 1. Královská 11:38.
6. Viz 1. Královská 11:40.
7. Viz 1. Královská 12:2–3, 20.
8. Viz 1. Královská 12:25–30.
9. Viz 1. Královská 14:10, 15–16.
10. 2. Královská 5:1.
11. Viz 2. Královská 5:5–6.
12. 2. Královská 5:10.
13. Viz 2. Královská 5:11–14.
14. 1. Nefi 2:10.
15. 1. Nefi 3:3.
16. 1. Nefi 3:5.
17. Viz *History of the Church*, 1:20–21; Nauka a smlouvy 3: 10.
18. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 160.
19. Nauka a smlouvy 14:7.
20. Nauka a smlouvy 76:5; zvýraznění přidáno.

Starší David A. Bednar

Kvorum Dvanácti apoštolů

Budte bedliví se vší ustavičností

Duchovní systém včasného varování ... může rodičům v Sionu pomoci k bdělosti a rozlišování obledně svých dětí.

Nedávno jsem jel autem, když vtom mi začaly na přední sklo padat dešťové kapky z bouřky. Na světelném ukazateli vedle silnice se objevilo aktuální varování: „Vpředu voda na silnici.“ Povrch, po kterém jsem jel, se zdál docela bezpečný. Ale tato zásadní informace mi umožnila připravit se na možné riziko, jež jsem neočekával a nemohl ještě vidět. Pokračoval jsem v cestě ke svému cíli, ale zpomalil jsem a dával jsem pozor na další známky nebezpečí.

Signály včasného varování se projevují v mnoha oblastech našeho života. Například horečka může být prvním příznakem nemoci. Existují rozmanité ukazatele pro stav financí a trhu práce, se kterými lze předpovídat budoucí trendy v ekonomice dané oblasti nebo státu. A podle toho, ve které části světa žijeme, můžeme dostávat varování před povodněmi, lavinami, hurikány, tsunami, tornády nebo sněhovými bouřkami.

Jsmo také pozeňání duchovními signály včasného varování, jež nás chrání a poskytují nám vedení v životě. Vzpomeňme si, jak Bůh upozornil Noéma na věci zatím neviditelné, a ten

pak „připravoval koráb k zachování domu svého“ (Židům 11:7).

Lehi byl varován, aby odešel z Jeruzaléma a aby svou rodinu odvedl do pustiny, protože lidé, jimž předtím kázal pokání, se ho snažili zabít (viz 1. Nefi 2:1–2).

I samotný Spasitel byl zachráněn díky varování anděla. „Aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi děťátko i matku jeho, a utec do Egypta, a buď tam, dokudž nepovím tobě, neboť bude Heródes hledati děťátko, aby je zahubil.“ (Matouš 2:13.)

Zamysleme se nad slovy, jež užívá Pán ve zjevení známém jako Slovo moudrosti: „V důsledku zla a plánů,

kteří existují a budou existovat v srdci spikleneckých lidí v posledních dnech, jsem vás varoval a varuji vás předem tím, že vám dávám skrze zjevení toto slovo moudrosti.“ (NaS 89:4.)

Duchovní varování mají vést ke zvýšené bdělosti a pozornosti. Vy a já žijeme ve dni varování (viz NaS 63:58). A protože jsme byli varováni a budeme varováni, máme být, jak nás nabádá apoštol Pavel, „bedliví ... se vši ustavičností“ (Efezským 6:18).

Modlím se o vedení Ducha Svatého, až vám budu popisovat duchovní systém včasného varování, jenž může rodičům v Sionu pomoci k bdělosti a rozlišování ohledně svých dětí. Tento systém včasného varování platí pro děti každého věku a skládá se ze tří základních částí: 1) čtete svým dětem Knihu Mormonovu a hovoříte s nimi o ní, 2) vydávejte dětem spontánní svědectví o pravdách evangelia a 3) vyzývejte děti, aby jednaly jako ti, kteří se učí evangelium, a aby na sebe nenechaly jen působit. Rodiče, kteří toto věrně činí, budou požehnáni tím, že dokážou rozpoznat včasné signály duchovního růstu nebo problémů svých dětí, a

budou lépe připraveni obdržet inspiraci, jak své děti posílit a jak jim pomoci.

Část číslo jedna:

Čtete Knihu Mormonovu a mluvíte o ní

Knihu Mormonovu obsahuje plnost Spasitelova evangelia a je jedinou knihou, o níž Pán sám dosvědčil, že je pravdivá (viz NaS 17:6; viz také Russell M. Nelson, „Svědectví Knihy Mormon“, *Liabona*, leden 2000, 84). Knihu Mormonovu je skutečně závěrným kamenem našeho náboženství.

Moc Knihy Mormonovy přesvědčit lidi a obrátit je pochází jednak z faktu, že je zaměřena na Pána Ježíše Krista, a také z inspirované jednoduchosti a jasnosti toho, čemu učí. Nefi prohlásil: „Duše má se těšit z jasnosti pro lid můj, aby se mohl poučit.“ (2. Nefi 25:4.) Základní slovo *jasný* v tomto verši neznamená něco, co je obyčejné nebo jednoduché, ale spíše označuje pokyn, jenž je zřejmý a snadno srozumitelný.

Knihu Mormonovu je nejspřávnější ze všech knih na zemi, neboť se zakládá na Pravdě (viz Jan 14:6, 1. Nefi 13:40), neboli na Ježíši Kristu, a znovu zřizuje jasné a převelice cenné věci,

kteří byly vzaty z pravého evangelia (viz 1. Nefi 13:26, 28–29, 32, 34–35, 40). Jediněná kombinace těchto dvou faktorů – zaměření na Spasitele a jasnost jejího učení – mocně vybízí třetího člena Božstva, neboli Ducha Svatého, k vydávání potvrzujícího svědectví. Díky tomu promlouvá Knihu Mormonovu k duchu a k srdci čtenáře tak jako žádné jiné písmo.

Prorok Joseph Smith učil, že dodržování předpisů obsažených v Knize Mormonově nám pomůže přiblížit se Bohu více nežli kterákoli jiná kniha. (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 64.) Pravidelné čtení Knihy Mormonovy a rozhovory o ní vzbuzují sílu odolávat pokušení a v našich rodinách vytvářejí pocity lásky. A diskuse o naukách a zásadách, jež Knihu Mormonovu obsahuje, poskytují rodičům příležitost pozorovat své děti, naslouchat jim, učit se od nich a učit je.

Mladí každého věku, i předškolní děti, dokáží reagovat na typického ducha Knihy Mormonovy, a činí tak. Děti možná nerozumějí všem slovům a příběhům, ale bezesporu dokáží

pocítit jim známého ducha, o kterém hovoří Izaiáš. (Izaiáš 29:4, viz také 2. Nefi 26:16.) A otázky, jež dítě klade, postřehy, o něž se dítě dělí, a diskuse, jež vyvstávají, poskytují velmi důležité duchovní signály včasného varování. A co je důležité, takové rozhovory mohou rodičům pomoci poznat, čemu se jejich děti učí z pravd obsažených v této posvátné knize písma a co si o nich myslí, a také jakým těžkostem možná čelí.

Část číslo dvě:

Vydávejte spontánní svědectví

Svědectví je osobní znalost založená na svědectví Ducha Svatého, že určité skutečnosti věčného významu jsou pravdivé. Duch Svatý je poslem Otce a Syna a učitelem veškeré pravdy a vodítkem k ní (viz Jan 14:26; 16:13). A tak „mocí Ducha Svatého [můžeme] znáti pravdu ohledně všech věcí“ (Moroni 10:5).

Znalosti a duchovní přesvědčení, jež obdržíme od Ducha Svatého, jsou plodem zjevení. Chceme-li usilovat o tato pozhnání a chceme-li je získat, potřebujeme upřímné srdce, opravdový záměr a víru v Krista (viz Moroni 10:4). S osobním svědectvím je také spojena zodpovědnost a uvážlivost.

Rodiče mají být bdělí a duchovně pozorní, aby rozpoznali příležitosti, jež se jim spontánně nabízejí, a aby vydávali svým dětem svědectví. Takové

chvilky nemusejí být plánované ani předem promyšlené. Ve skutečnosti čím méně naprogramované bude vydávání svědectví, tím větší je šance, že bude mít přínos a trvalý dopad. „Ani nevěnujte předem myšlenku tomu, co budete říkati; ale neustále si v mysli ukládejte jako poklad slova života a v pravou hodinu vám bude dána ta část, jež bude odměřena každému člověku.“ (NaS 84:85.)

Například přirozený rozhovor s rodinou u večeře může být pro rodiče výbornou příležitostí, jak říci dětem o konkrétních pozhnáních, jichž se jim dostalo při obyčejných činnostech toho dne, a jak o nich dětem vydat svědectví. A svědectví nemusí pokaždé začínat slovy „vydávám vám svědectví“. Naše prohlášení může znít jednoduše takto: „Vím, že jsem byl dnes v práci pozhnán inspirací.“ Nebo „Pravda v tomto verši pro mě vždy byla mocným zdrojem vedení.“ Podobné příležitosti vydat svědectví se mohou také naskytnout při společné cestě autem nebo autobusem nebo v mnoha jiných situacích.

Reakce dětí na takové bezděčně vydané svědectví a jejich ochota nebo naopak nechuť se toho účastnit jsou mocnými zdroji duchovních signálů včasného varování. Komentář dítěte k tomu, o čem se nedávno hovořilo při rodinném studiu písma, nebo upřímné vyjádření nejistoty ohledně nějaké

zásady nebo praktiky evangelia může být pro rodiče nejpoučnější a může jim pomoci lépe pochopit konkrétní otázku nebo potřeby jejich dítěte. Takové diskuse – zvláště jsou-li rodiče ochotni pozorně naslouchat, tak jako jsou ochotni hovořit – může v domově posílit atmosféru podpory a bezpečí a povzbudit pokračování komunikace na obtížná témata.

Část číslo tři: Vyzývejte děti k činům

Ve velkém rozdělení veškerého Božího stvoření existuje to, co působí, a to, na co je působeno (viz 2. Nefi 2:14). Jako děti našeho Nebeského Otce jsme byli pozhnání darem mravní svobody jednání, schopností a mocí nezávislého jednání. Díky daru svobody jednání můžeme jednat sami za sebe, a máme především jednat a nenechat na sebe jen působit – zvláště když „[usilujeme] o vědomosti ... studiem a také vírou“ (NaS 88:118).

Jako studenti evangelia máme být „činitelé slova, a ne posluchači toliko“ (Jakub 1:22). Naše srdce je otevřeno vlivu Ducha Svatého, pokud svobodu jednání používáme vhodně a jednáme v souladu se správnými zásadami – a tím Ho vyzýváme, aby nás učil a svědčil nám. Rodiče mají posvátnou zodpovědnost pomáhat dětem jednat a usilovat o vědomosti vírou. A dítě není nikdy příliš malé na to, aby se do takového učení zapojilo.

Dáme-li člověku rybu, nasytí ho to jednou. Naučíme-li ho ryby chytat, nasytí ho to na celý život. Jako rodiče a učitelé evangelia se vy ani já nemáme zabývat rozdáváním ryb; naopak máme svým dětem pomáhat „chytat ryby“ a stát se duchovně pevnými. Tohoto životně důležitého cíle dosáhneme nejlépe tehdy, povzbuzujeme-li

děti, aby jednaly v souladu se správnými zásadami – pomáháme-li jim učit se tím, že jednají. „Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha.“ (Jan 7:17.) Takové učení vyžaduje duchovní, duševní a tělesné úsilí, a ne jen pasivní přijímání.

Vyzývání děti, aby jako ti, již se učí evangelium, jednaly a nenechaly jen na sebe působit, vychází z četby Knihy Mormonovy a z rozhovorů o ní a ze spontánního vydávání svědectví v domov. Představte si například rodinný domácí večer, na nějž děti mohou a mají přijít připravené klást otázky ohledně toho, co čtou a čemu se učí v Knize Mormonově – nebo ohledně tématu, o němž se v poslední době doma hovořilo při diskusi o evangelium nebo při spontánním svědectví. A dále si představte, že děti položí otázky, na něž rodiče nejsou náležitě připraveni odpovědět. Některé rodiče možná takový neformální přístup k domácímu večeru vyleká. Ale ty nejlepší rodinné domácí večery nemusejí nutně vycházet z předpřipravených, koupených nebo z internetu stažených osnov a obrazových pomůcek. Členové rodiny mají nádhernou příležitost společně bádát v písmech a nechat se učit Duchem Svatým. „Neboť kazatel nebyl lepší nežli posluchač, ani učitel nebyl o nic lepší nežli žák; ... a všichni pracovali, každý člověk podle své síly.“ (Alma 1:26.)

Pomáháme vy i já svým dětem, aby jednaly samy za sebe a usilovaly o vědomosti studiem a vírou, nebo jsme naučili své děti čekat, že je někdo bude učit a že na ně bude působit? Dáváme jako rodiče svým dětem především něco ve smyslu duchovních ryb k jídlu, anebo jim důsledně pomáháme jednat, samostatně se učit a

být stále a neochvějně? Pomáháme svým dětem být horlivě zaměstnány prošením, hledáním a klepáním? (Viz 3. Nefi 14:7.)

Duchovní porozumění, jímž jste vy i já byli požehnáni a které nám bylo potvrzeno v srdci jako pravdivé, nemůžeme svým dětem jednoduše předat. Člověk musí zaplatit školné svou pílí, a také tím, že se učí studiem i vírou, chce-li obdržet takovou znalost a osobně ji „vlastnit“. Pouze tímto způsobem může srdce pocítit to, co je známo myslí. Pouze tímto způsobem může dítě pokročit od spoléhání se na duchovní znalosti a zkušenosti rodičů a dospělých k tomu, že se o tato požehnání přihlásí samo za sebe. Pouze tímto způsobem se naše děti mohou duchovně připravit na náročné úkoly smrtelnosti.

Slib a svědectví

Vydávám svědectví, že rodiče, kteří se svými dětmi důsledně čtou Knihu Mormonovu a hovoří s nimi o ní, kteří svým dětem vydávají spontánně svědectví a kteří vyzývají děti, aby jednaly samy jako ti, již se učí evangelium, a aby nenechaly na sebe jen působit, budou požehnáni očima, jež dokáží vidět daleko (viz Mojžíš 6:27), a ušima, jež slyší zvuk trouby (viz Ezechiel 33:2–16). Duchovní rozlišování a inspirace, které získáte ze spojení těchto tří svatých návyků, vám umožní stát jako strážní na věži chránící vaši rodinu – „bedliví ... se vši ustavičností“ (Efezským 6:18) – pro požehnání vaší bezprostřední rodiny a vašeho budoucího potomstva. To vám slibuji a svědčím vám o tom v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■